

האיגרת השבועי

השיעור נמסר בכל יום ראשון
בישיבת המקובלים "תור שלום"
ומועבר דרך הלוויין והרדיו ועוד

גליון מס' 13

פרשת פקודי התשפ"ד

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש	
5:12	5:30	5:31	5:31	כניסה:
6:25	6:27	6:26	6:26	יציאה:
7:01				ר"ת:

"והייתם נקיים" וענייני פורים

חומש שמות כנגד ג' רגלים • לדעת היטב את הכתוב • תוכנית הס"מ • "ראו הכל בוידאו..." • למה בעגל לא שאלו שאלות? • תיקצוב הישיבות
נהנין לנצחון • ההכל שבספורט • איך התעשר אנש'ל רוטשילד? • מהנך שהא מלאך! • מפגש משהורבי עקיבא • הציפור שצייצת: "ואת האלף"
• אדר שני - סוף השנה • חודש הרחמים • נדרה שנת המלך • כיפורים כ- פורים

שלישת חלקי הגאולה ושלושת מקורות השפע

הנה זכינו לשבת קודש היוצאת, שהיתה גם "שבת מברכין" ראש חודש אדר, שהיא גם פרשת "שקלים", וגם קראנו בה את "פרשת ויקהל", וגם היא היתה שבת של ערב ראש חודש אדר השני, איזה זכות גדולה. הנה זכינו לעשות את השבת הזאת, להשתדל בה כתיקנה, ללמוד בה תורה, "לעשות את השבת" עם כל המובנים שצריך לסדר, כמו שדיברנו בשבוע שעבר. והשבת בעזרת ה' מסיימים את כל ספר שמות. הרמב"ן אומר שספר שמות הוא "ספר הגאולה", כי עם ספר שמות מגיעים לחג הפסח, בספר שמות, היו ימי השובב"ם, שבהם אדם עושה את כל התיקונים והצומות וכל מה שצריך, כדי לחזור בתשובה שלימה להגיע מוכנים לחג הפורים וחג הפסח. בספר שמות התורה מפרשת לנו את אהבתו הגדולה של הקב"ה וחייבתו לעם ישראל, בשלשה חלקים: חלק ראשון - יציאת מצרים, שגאל אותנו ביד חזקה ממצרים, איזה אותות, איזה מופתים, איזה קריעת ים סוף. חלק שני - מתן תורה, שנתן לנו את התורה על הר סיני, איזה דבר גדול זה? שהקב"ה ירד על הר סיני ונתן לנו את תורתו ועשרת הדברות. וחלק שלישי - השראת השכינה, שהשרה את שכינתו בתוכנו במשכן העדות וכליו. שלושת הדברים הללו הביאו לנו את שלושת הרגלים, פסח זה חג יציאת מצרים, שבועות הוא חג מתן תורה, וסוכות זה החג של השראת השכינה שהסוכה היא כמו המשכן, וכבוד ה' מילא את המשכן.

אף פעם, וזה רק יד ה', זה לא ביד בשר ודם], בשמחת תורה התחלנו את ספר בראשית, ועכשיו כבר עבר זמן, ולמדנו כבר שני חומשים שלמים, בראשית ושמות. אבל צריכים להתבונן האם באמת למדנו את החומשים? האם אנו יודעים את חומש בראשית? את חומש שמות? יודעים מה שכתוב בתורה הדק היטב? עם הרש"י? אני מתכוון פשוט! עזוב דרשות... אבל לדעת טוב טוב! כי הרי הקב"ה נתן לנו את התורה בהר סיני, אמר לנו "תלכו בחוקותי", ואיך נקיים את התורה אם לא נדע מה שכתוב בה? ואם אדם לא יודע מה כתוב בתורה, זו בושה גדולה. ובאמת בזמן אבותינו היו ב"כותאב" [-תלמוד תורה ובית ספר] מלמדים אותם טוב, שכל ילד היה יודע הכל בעל פה, בראשית, שמות, ויקרא, הכל, והיו עושים להם מסיבות, היו אומרים הכל... איפה אנחנו ואיפה הם? והרי אנחנו כבר מבוגרים!! אם עכשיו לא נדע מה כתוב בתורה, מתי נדע?

ולכן צריך אדם לשים לב ומוח, איך הוא משתדל לדעת את כל התורה כולה, וגם אם לא למדת בראשית ושמות, עזוב את זה בצד... לפחות תתחיל מחומש "ויקרא", כל הקרבנות, כל העניינים, זה לא קשה, כשאדם רואה את זה ומפרט את זה אחד לאחד, זה יפה כל כך, וקל כל כך, ואז הוא לומד ולומד וזה לא יעזוב אותו, כי הוא יודע את הדברים על בוריים, עד שידע את כל התורה.

וידאו זה לא דבר חדש...

עכשיו אנחנו מתחילים פרשת פקודי: "אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פוקד על פי משה עבודת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן", בפרשת פקודי יש מאזן ארוך ומפורט של התרומות שנתרמו למשכן. התורה מפרטת את כל התרומות, ולהיכן הלכה כל תרומה, כל חתיכת כסף, זהב, כל התרומות, עד הדבר האחרון. בעל הטורים מביא מהמדרש, שמשה רבנו פקד לפנייהם שלא יחשדוהו שהוא נגע בתרומות, [וכמו שכתוב "והייתם נקיים מה' ומישראל"] והוא אומר שלכן כתוב "פקודי" מלא בוא", לרמוז שמשה פקד בשביל כל אחד משש מאות אלף בני ישראל, כל מי שתרם משהו, שידעו הכל, שלא יחשדו.

ולמעשה המשכן וכליו היו המקור והאמצעי לכל הברכות והשפע שבעולם, מקור הפרנסה, החכמה, והקדושה: הפרנסה - משולחן לחם הפנים. החכמה - מהמנורה, והקדושה - ע"י הקטורת, והעיקר הגדול זה התורה הקדושה - לוחות הברית, שהם בפנים בקודש הקודשים, הזכות הכי גדולה.

איפה אנחנו ואיפה הם?

עכשיו כאשר מסיימים את ספר שמות, אדם צריך להתבונן בעצמו, שהנה לא מזמן היה שמחת תורה, [אוי ואבוי מה שהיה השנה בשמחת תורה, איזה מלחמה נוראה, איזה שחיטה בעם ישראל, דבר שלא היה

אף אחד לא דרש דין וחשבון? איפה כל יפי הנפש
שישאלו איפה הכסף? איפה העודף? נתנו מיליונים ויצא
רק 240 ק"ג, וכולם שותקים...

לעומת זאת, במלאכת המשכן כתוב: "והמלאכה היתה
דיים", לא בקשו יותר ממה שצריך, הכל היה מדויק, והיו צריכים
המון המון זהב, כי זהב המשכן היה צריך להיות "זהב טהור"
הגמרא במנחות אומרת שהכניסו אלף פעמים את הזהב לאש,
עד שמאלף ככרות זהב נותר כיכר אחד! זהב צרוף ומזוקק.
והיו הרבה כלים מזהב: ארון הברית, כפורת, כרובים, וציפוי
זהב למזבח הקטורת ולשולחן ולקרשים, וויהם זהב, הכל זהב,
פעמונים של זהב, אתם יודעים כמה טונות זה?
ודוקא במשכן, שהיה צריך הרבה, וראו שהכל בשימוש,
בכל זאת היה חשש שיחשדו וישאלו איפה הכסף? איפה
התרומות? והקדישו פרשה שלימה בשביל לתת דין וחשבון,
איך זה יכול להיות שבחטא העגל אין פוצה פה, וכאן היה צריך
לתת דין וחשבון??

הכדור עף מחוץ למגרש ונחת ליד האיש, שלקח את הכדור ונמלט...

אומר המהר"ם שפירא: התשובה לשאלה הזו, שככה זה
העולם, רק בענייני קדושה יש שטן, שואלים, חוקרים, בודקים,
אבל בעבודה זרה? אין שאלות... לכן לגבי המשכן, משה רבנו
נותן דין וחשבון ומפרט את הכל, "והייתם נקיים מה' ומישראל"
כי בקדושה יש שטן שמעורר חשדות...
גם היום רואים כל מיני תיאטרונים של תועבה במסווה של
"תרבות", ו"בידור" - אוי ואבוי מתלוצצים מהיהדות, מנאצים
את קדשי ישראל! כמה מיליונים זורמים לספורט?!... מה זה
ספורט? הבל הבלים! כדור מלא באויר!
אתם יודעים שהיה איש אחד, שאף פעם לא ראה משחק
כדורגל ולא ידע מה זה. יום אחד הגיע לאיזה מגרש, רואה
מאות אלפי איש עומדים על המדרגות, מסתכלים ללמטה.
והוא רואה למטה כדור שכולם רודפים אחריו... הוא לתומו חשב
שבתוך הכדור הזה יש כנראה מרגליות ששוות מליארדים...
חושב האיש הזה לעצמו: "אני יעשה את הכל, כדי לקחת את
הכדור הזה..." והנה לפתע הכדור עף מחוץ למגרש ונחת ליד
האיש הזה... מייד הוא לקח את הכדור ונמלט איתו...
הלך התחבא באיזה מקום שלא יתפסו אותו... ישב
במבטחים באיזה מערה... קרע את הכדור, ו... אין כלום!!!
האיש התאכזב עמוקות, ותמיהתו גברה: אם כך, למה כולם
רצים אחרי הדבר הזה? הלך בדרך, והנה הוא רואה אחד הולך
בדרך, הוא אומר לו "תסביר לי: לקחתי את הכדור שכולם
רדפו אחריו... פתחתי את הכדור, ובפנים אין כלום!". אומר לו
האיש: "טיפש, זה הכל רק משחק!..."
רבבות צופים, מכבי פלוני... כמה עולה כל משחק בית ברל
בית שמרל... אוי ואבוי... לדברים האלו יש תקציב בשפע... אבל
כשרוצים קצת לשיבות שזה מה שמעמיד את העולם, "אם לא
בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת".

רנטגן למעיים...

הלא מה עשה חזקיהו המלך? איך הוא הכניע את
סנחריב? בצבא סנחריב היו 180 אלף ראשי גייסות! ראשי
דיביזיות! כל דביזיה - עשרת אלפים חייל לכל הפחות,
מיליונים של חיילים! איך הכניע את כולם? אלא,

ולמה משה חשב שיחשדו בו? מה קרה? אלא,
שמשה רבינו ידע, שהס"מ וגונדא דיליה, היו מתאמצים
שלא יהיה משכן, לא רצו שיהיה משכן, לא רצו שתהיה
קדושה בעם ישראל! ולכן עשו את הכל שלא יהיה משכן,
ניסו להפריע, אבל זה לא עזר להם, ונבנה המשכן.

אבל הס"מ לא התייאש... אמר: "בסדר, יש משכן, אבל
מה זה שווה בית מזהב, יפה, בלי שתשרה בו השכינה?" מה
שווה שיהיה לאדם כסף וזהב, אם אין בזה ברכה ואין שמחה?
תעטוף אותו בזהב, זה לא שווה כלום! לכן הס"מ עמד חזק
שהשכינה לא תרד למשכן, ואיך יעשה את זה? רק על ידי
מחלוקת! כי אם יש מחלוקת - אין שכינה! רק השלום מחזיק
את הברכה! ואיך יעשה מחלוקת? יכניס בליבם שמשה לקח
מהקופה, וככה תהיה מחלוקת ולא תרד השכינה, זאת היתה
התוכנית של הס"מ. אבל משה רבנו ידע את זה, ולכן עמד על
זה שלא תהיה שום מחלוקת, ולכן הראה להם את כל המאזן,
והיה בוכה לפני הקב"ה שלא יחסר לו דבר, ושידע את כל
החשבון אחת לאחת.

וגם השכינה היתה עוזרת למשה והיתה גם כן מוכיחה
שהוא אדם אמיתי ונאמן, וכל דבריו בנאמנות, והוא לא נגע
בכלום, וכיצד היתה מוכיחה להם? כתוב במדרש שהשכינה
היתה עושה להם כמו "סרט"... ומראה לכל אחד מה הוא נתן,
ולהיכן זה הלך, כאילו הכל מצולם. כמו שיש היום וידאו... אל
תחשבו שזה דבר חדש... כך כתוב מפורש במדרש שהשכינה
היתה מראה להם, לא בבחינת "תא שמע", אלא "תא חזי",
[כלשון הזוהר בכל מקום: "תא חזי", לא תא שמע].

וכמו שכתוב "אשר אתה מראה בהר", למה כתוב "מראה"
הרי היה צריך להיות כתוב "רואה" בהר? אלא, אומרים רבותינו,
שהיו אומרים לס"מ "בוא תסתכל ותראה דבר דבור על אופנו,
ואל תבוא ותטען טענות", עד שהס"מ בעצמו חתם על זה!
היה אומר "אין לי מה לדבר!" הוא בעצמו הודה שהחשבון
מדויק והכל נכון. רק אז ירדה השכינה למשכן, והשפיעה
קדושה לעם ישראל. ולכן התורה מקדישה פרשה מיוחדת
למנות ולפרט הכל.

כמויות אדירות של זהב נעלמו בקופה ואין פוצה פה...

רבי מאיר שפירא מלובלין מייסד דף היומי היה תמה:
הרי בחטא העגל כתוב "ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר
באזניהם", כל העם, כמה היו כל עם ישראל? מגיל עשרים עד
גיל ששים, היו שישים ריבוא, שש מאות אלף [כל ריבוא זה
עשרת אלפים], ויש להוסיף לזה גם את הילדים עד עשרים,
ואת הזקנים מעל שישים? לכמה אנשים נגיע? לכל הפחות
מיליון איש! [וזה עוד בלי הערב רב, אבל אם נוסיף את
הערב רב, נגיע להרבה יותר]. עכשיו נחשב את כמות הזהב
שהם הביאו... יותר ממיליון נזמים, עגילים, צמידים, רבידים,
שרשראות, תליונים, הכל זהב... ["ודי זהב" - אמר משה לפני
הקב"ה, כסף וזהב שהשפעת להם, גרמו לעשות העגל, יותר
מדי שפע זה לא טוב...]

ומה יצא מכל הכמות העצומה הזו של הזהב? עגל קטן
מזהב! שהיה סך הכל במשקל 240 ק"ג! וזה דבר תמוה, שבשביל
עגל קטן כזה, צריך "הרים" של זהב ונזמים של יותר ממיליון
איש? (האמת שבשביל 240 ק"ג מספיק 10 אלף תכשיטים) אם כך,
תמה המהר"ם שפירא: איך אף אחד לא שאל איפה
הכסף? אף אחד לא חשד שמישהו לקח לעצמו?

בדיוק באותה תקופה, אנש'ל רוטשילד התחיל להתפרנס מכוחות עצמו, פתח איזה חנות, והנה הרבנית אומרת לרב: "אמנם אנש'ל צדיק, אבל מי יודע, אולי היצר הרע פיתה אותו, והוא זה שגנב את הפמוטים?... הנה הוא פתאום פתח חנות, אי אפשר לדעת מאיפה יש לו". רבי צבי הרץ בהתחלה התנגד בכל תוקף: "לא! הוא צדיק! אני מעיד עליו!" אבל הרבנית בשלה מפצירה כל יום: "תשמע, יא חביבי לך תבדוק אותו".

הרב הביט בעוזרו ואמר: "לא הייתי מאמין שתעשה דבר כזה!"

יום אחד הרב נענה להפצרותיה, ונסע לחנותו של אנש'ל. והנה הוא פוגש את אנש'ל, ואומר לו: "תראה אתה יודע, העשיר הזה הפקיד אצלנו כסף, ואני לא מוצא את זה, הפמוטים נלקחו עם כל הכסף, יש לך מושג איך להשיג את זה?" אנש'ל ראה שהרב מאד בצער, וגם **הבין שהוא חשוד במעשה**. ובמבט מושפל אמר לרב: "כבוד הרב, אני מבקש מחילה, הייתי זקוק לכסף, **יצר הרע פיתה אותי**, וגנבתי". ובאמת הוא לא גנב חס ושלוש, אבל הוא לא רצה שהרב יצטער. ואנש'ל ממשיך לומר לרב: "אני אתן לך עכשיו חצי, עוד חודשיים אתן לך עוד חצי", הרב נישק אותו, ואמר: "מצד אחד אני שמח, אבל מצד שני אני עצוב שהגעת למצב כזה, אתה אדם כל כך נאמן וטוב, לא האמנתי שתעשה דבר כזה", ואנש'ל עונה מבויש: "מה נעשה? יצר הרע גדול..." ובאמת תוך חודשיים החזיר לו את כל הכסף.

עברו כמה חודשים, והנה באה **משטרה אל הרב'ה ר' צבי הרץ הורביץ**, השוטרים אומרים לרב: "היו לך פמוטים? נגנב לך? מצאנו את הגנב! הנה הפמוטים והנה כל הכסף שלך, הכל מוכן ומזומן". הרב לקח את הכל, **ופרץ בבכי**, אומרת לו אשתו: מה קרה? והוא אומר לה: "אנש'ל הביא לי את הכסף כבר, ואמר לי שהוא הגנב למרות שהוא לא, **הלא אני אמרתי לך שהוא צדיק ולא גנב...**".

הרב מייד שם פעמיו אל אנש'ל כדי להחזיר לו את הכסף ולבקש ממנו מחילה. נסע לחנות, אך **אבו! אין חנות!** רוטשילד פחד מהבושה שחס ושלוש יתפרסם עליו, ברח מהעיר, מכר את החנות. הרב'ה חיפש וחיפש עד שהגיע למקום מושבו. והי כראות הרב את אנש'ל התחיל לבכות ולהתחנן על נפשו שימחל לו על זה שחשד בו, איזה מחילות. ואנש'ל אומר בפשטות: "הכל בסדר, אני רק אני ראיתי את הרב עצוב, ורציתי לשמח אותו". אמר לו רבי צבי הרץ הורביץ: "בזכות מה שעשית, אני מברך אותך שמהיום והלאה עד סוף כל הדורות רוטשילד יהיה שם דבר של עושה, אתה תהיה מליונר, ותמיד תשפיע על אחרים!". וכך באמת היה. ראית אדם נאמן, הולך בדרך ה', ומהשמים שומרים עליו.

אמר לו רבשקה "אתן לך סוסים, יש לך מישהו שיודע לרכב על סוס?" אמר חזקיה: "לא צריך, אני הולך עם התורה! אני לומד, והם יפלו כולם! לא צריך כלום, אין לי כח יותר, זהו זה, רק הכח הרוחני!". אם היו נותנים לחזקיה תקציב לצבא, הוא היה מוחק הכל, ואומר "כל זה ללומדי תורה..." "וחובל עול מפני שמן", חובל עולו של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו המלך.

מה עשה להם הקב"ה? הכל בידו יתברך, שלח מלאך, אמר לו: "תשמע, אל תלך במיוחד, אבל דחילק כשאתה הולך, לביל הסדר, לבשל, תטבח אותם, תבשל להם את המעיים שלהם בפנים... אבל שהגוף שלהם ישאר שלם, כדי שיראו ישראל כמה חיילים היו, תן רנטגן... תבשל מבפנים והשלדים ישארו שלמים..."

העולם הולך על רוחניות, על התורה, לא על גשמיות, אין "כוחי ועוצם ידי". הכספים צריכים ללכת לתורה למקום אמת, לא לשקר. אבל **מה נעשה** שאנחנו בגלות קשה, וכי יש לנו כח לשנות דברים? הלא רק הקב"ה משנה את הדברים, "משנה עיתים ומחליף את הזמנים", זה הכל איתותים של גאולה בעז"ה שתהיה ישועה גדולה. ועכשיו ה' יעזור שיטע בליבנו אהבת תורה ויראת שמים ונלך רק בדרך ה', ויתן בלב השרים והרוזנים והממשלות להוביל את עם ישראל לדרך טובה, צריך לבכות על זה, להתחנן להקב"ה.

"לך תבדוק את אנש'ל אולי יצר הרע פיתה אותו!"

כולם שמעו על **הברון אנש'ל רוטשילד** שהיה מליארדר גדול, [כבר אמרנו בשבוע שעבר איך היה שומר על השבת בדקדוק והיו שולחים לו מן השמים את העושר], אבל **איך הוא נהיה עשיר כזה גדול? בזכות מה זכה? מסופר, שהכל התחיל מהמעשה הבא:** כאשר היה אנש'ל צעיר, הוא היה שמש של **הגאון הגדול ר' צבי הרץ הורביץ**. לר' צבי הרץ אז היה לו גמ"ח כספים, העשירים היו מפקידים בידו כסף, והוא מלווה את הכספים לעניים, ואנש'ל היה עוזר לו בכל הדברים, כמו פקיד ראשי, כל הזמן היה צמוד לרב.

ערב שבת אחד, הגיע איזה מליונר לר' צבי, וביקש להפקיד הון עתק, אבל בתנאי שהרב לא ילווה את הכסף, כי הוא צריך אותו כבר בעוד שבוע. הרב עשה איתו חסד, כי הוא כל הזמן היה נותן לו כספים לעניים. איפה הרב החביא את הכסף? היה לרב פמוטים גדולים של כסף טהור, היו חלולים, סיבב את הכספים האלה [נגיד כל שטר אלף יורו] סיבב אותם והכניס אותם בתוך הפמוטים. ככה עשה עם כל הכסף. **עבר שבוע** והעשיר הזה בא ורוצה את הכסף שלו, מחפשים מחפשים, ומה מתברר? שהפמוטים נגנבו ואיתם נגנב הכסף... הרב לא מוצא... איזה בושות... זה הון עתק...

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תקף באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)

הבדיקה בכיסי הילדים החלה וליבו הלם בפראות מהבזיון הצפוי לו

יש כאן יהודי שהוא ידוע כמחנך גדול של תלמידים. והוא מספר מעשה נפלא: פעם אחת הוא פגש איזה רב'ה ידוע של הרבה תלמידים שכולם אוהבים אותו. והמחנך הזה שואל אותו: "איך למדת להיות כזה רב'ה טוב? שהרבה נוהרים אחריך? איך זכית לזה?" והרב'ה הזה עונה לו: "אני תלמיד שלך, למדתי אצלך, וממך למדתי להיות רבה טוב, היית מחנך אותנו, מלמד אותנו תורה, בבהירות, באהבה, מדריכנו בדרך הישרה". ואז הרב'ה ממשיך: "מלבד זאת, תשמע, בא ואספר לך סיפור שהיה איתך ותבין כמה אתה רב'ה מלאך":

יום אחד הגיע לכתה ילד אחד עם שעון שקנו לו לבר מצוה. אני הייתי עני מרוד, [כמו כמעט כל הכיתה], ומאוד חמדתי את השעון הזה... הקנאה לא עזבה אותי עד שגנבתי את השעון! הילד בעל השעון שם לב שהשעון נגנב, בא אליך, אומר לך, "רב'ה גנבו לי את השעון". ואתה התחלת לתת לנו מוסר על חומרת איסור גזל, מה זה איסור גנבה, ומי שגזל תפילותיו לא מתקבלות, ומה שמגיע לבן אדם הוא יקבל, מה שלא מגיע לו, זה ילך ממנו. וביקשת שמי שגנב שיחזיר, אבל אף אחד לא הוציא, אף אחד לא אמר מחילה אני מתחרט... שום דבר..

כאשר ראית שהגנב לא מחזיר, החלטת לבדוק בילקוטים. חפש בילקוטים של כולם, ולא מצא. ואז אמרת לנו "תסלחו לי, אני חייב לחפש לכם בכיסים". והרב'ה הזה מספר, "השעון היה אצלי בכיס, פחדתי פחד נורא, מה אעשה? הרי בטח יסלקו אותי, ואני אהיה עם הארץ, לאיפה אני אלך? מסכנים ההורים שלי? התחלתי לבכות ככה לעצמי בתוך הבטן, ואני לא יודע מה לעשות. ולבנתיים הרב'ה התחיל את הבדיקה בכיסים.... הרבה העמיד את כולם על הקי, אמר לכולם לסגור את העיניים, וחפש להם בכיסים".

"הגעת לכיס שלי, מצאת את השעון, לקחת אותו, אבל המשכת לחפש בכיסים האחרים... לא עצרת... בכל הכיתה בדקת, ולא גילת לאף אחד איפה נמצאה הגניבה. זה נס ראשון. והנס השני הוא: שאף פעם לא דיברת איתי על זה, לא אמרת לי כלום! זה רב'ה!" כשראיתי את הרב'ה ככה עושה, החלטתי שאני לעולם לא גונב יותר! ממך למדתי!

תגובתו של אותו מחנך הפתיעה אותו שבעתיים: "אני אגיד לך את האמת? בעת החיפוש בכיסים גם אני סגרתי את העיניים, ולא ידעתי אצל מי נמצא השעון, אף פעם לא ידעתי, ולא רציתי לדעת, כי מה אני אחשוב על הילד? ורק עכשיו אתה גילית לי...". זה "והייתם נקיים", זה מחנך שמחנך איך להתנהג איך לדעת.

מפגש משה ורבי עקיבא

עוד בפרשה יש פסוק: "ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אותם". קודם כל, צריך לדעת, שבפסוק הזה מרומז זמן הגאולה, כך מובא בזוהר, ומובא בבעל התניא וכך כותב הרמב"ן, כך כותבים גדולי עולם. אני לא יודע לבאר את זה. אבל נביא את המדרש על הפסוק.

אמרו רבותינו במדרש תנחומא: אמר משה, יודע אני שישראל רוגנים הם, [כמו שכתוב בפרשת חוקת: "וידבר העם באלהים ובמשה"], ומדברים לשון הרע, לכן

הריני עושה להם חשבון לכל מלאכת המשכן, אלה פקודי המשכן, נתן להם חשבון בכסף פקודי העדה, והיה הולך ועושה בכל דבר, חוזר על כל המלאכה. ולפתע אבד לו מהחשבון אלף ושבע מאות ושבעים וחמשה, שחסרים בקופה, והוא לא יודע לאיפה זה הלך.

רבותינו אמרו, שבאותה שעה השונאים של משה התחילו לרנן, [כי משה רבינו היה עומד עליהם על כל דבר ודבר שיעשו נכון, אבל יש שלא יכולים לסבול] היו מרננים עליו, היו מצחקים ואומרים משה מתפרנס משל ציבור, תראה איזה קרני הוד, איזה יופי, כי הוא אוכל חינם! ומשה היה בצרה גדולה, התחיל לבכות להקב"ה, שכחתי איפה האלף והשבע מאות ושבעים וחמשה! בעודו בצער, נזכר משה רבינו, שכאשר הוא עלה למרום להביא את התורה, כולם נתנו לו מתנות, ומשה ראה דור דור ודורשיו, את כל הנשמות, וכאשר ראה את נשמת רבי עקיבא, אומר משה להקב"ה: "יש לך את רבי עקיבא, ואתה רוצה לתת את התורה על ידי?" ואז אמר לו רבי עקיבא למשה: "אין כמוך משה, אני רוצה לתת לך איזה בונוס ממני, אם תקלע לאיזה צרה, ולא תדע מה לעשות, תזכיר 'עקיבא' 'עקיבא' עשר פעמים, ותהיה לך ישועה!"

מי גילה את סוד ואת האלף

ועכשיו נזכר משה בזה, ומייד אמר עקיבא עקיבא עשר פעמים. ולפתע, באה ציפור אחת, והיתה עומדת על ווי העמודים ומצפצפת לו, מייד הרים משה עיניו ונזכר ש"ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים" - עשה וויים לעמודים", והציפור הזאת היתה נשמת רבי עקיבא שבאה כמו ציפור, והזכירה לו. וכתוב במדרש שבאותה שעה שגילה משה את הפתרון של ווי העמודים, מייד נהפכו פניהם של שונאי משה כשולי קדירה, אתם חושבים שהפנים שלהם נהפכו אחר כך בחזרה? לא! נהיו פחם! הקב"ה השאיר להם לדורי דורות שזה לא יהפוך בחזרה. כשולי קדירה! איך הקב"ה עוזר לצדיקים.

רמז לסימני השו"ע

והנה למעשה כל הסימנים של השולחן ערוך הם סה"כ אלף שבע מאות וחמש, ולזה צריך לאדם להדבק שנותיו שהם שבעים שנה כי הלא בפיו אנו חיים והוא חיינו בעוה"ז וזה מרומז בפסוק "ואת האלף ושבע מאות וחמשה" - הם ארבעה חלקי שו"ע "ושבעים" - הם ימות שנות האדם שנדבקים בתורה "עשה וויים לעמודים" - כי זה העמוד הגדול שהעולם קיים עליה. והיינו שבמשך שבעים שנה צריך להיות בקי בכל השולחן ערוך בעל פה, הלכה הלכה.

גם יש בזה רמז נוסף בסימני השולחן ערוך הנה אתם יודעים שיש ארבע עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ובאצילות יש א"ק זה נקרא אדם קדמון, ואם תחשבו אדם קדמון, אצילות בריאה יצירה עשיה זה בדיוק גימטריא אלף שבע מאות וחמש (ג' 1700 ועוד התיבות עם הכולל), פלא פלאות שזה כולל כל העולמות, ויש בזה עוד הרבה דברים גבוהים, גבוה מעל גבוה.

אין צירוף שם הוי"ה המיוחד לתודש אדר ב'

אנחנו צריכים לדעת טוב טוב להכין את עצמנו השנה, כי השנה יש לנו במקום 12 חודשים, יש לנו 13 חודשים. האדמו"ר מערלוי היה אומר רעיון נפלא, הנה

שהרי דגי"ם ראשי תיבות: י"ג מכילן דרחמי, ועכשיו זה החודש של יוסף, שיוסף הוא מזל דגים, כי ליוסף אין עין הרע, אין העין שולטות בו. כמו הדגים, גם עם ישראל נמצא בתוך המים, מה זה המים האלה? אין מים אלא תורה. הוי כל צמא לכו למים. עם ישראל שוחה עכשיו במים של התורה, זה המזל הזה שעם ישראל, איפה החיות של עם ישראל? במים!

לכן עכשיו מתעורר י"ג מידות של רחמים ויש שפע חיים וחנינה וישועה מלמעלה. מרדכי היהודי הצליח לקחת את כל עם ישראל, הוא ואסתר המלכה, להוציא אותם מכל ההבלים שנשרשו בהם כאשר ישבו ונהננו בסעודה של אחשורוש עם המן הרשע, [שזה היה המטרה של הסעודה], ומרדכי הצליח להחזיר את כולם בתשובה, היו זועקים להקב"ה. ואז המן רצה להשמיד להרוג את כל היהודים, הפך על הראש שלו, ונהפוך הוא. כך יהיה בעז"ה עכשיו בימינו, שהקב"ה יהפוך את הכל לטובה לברכה לעם ישראל, זה החודש שהוא המסוגל, זה המסוגל.

פעמיים בשנה צמים ואוכלים

אז אם אנחנו עושים תשובה ועכשיו מכריזים על השקלים, ועכשיו זה מתחיל לתת שקלים כל אחד בשביל הקרבנות, הלא מה מציל את עם ישראל? הקרבנות, ולמה "משנכנס אב ממעטים בשמחה", אבל משנכנס אדר מרבים בשמחה? כי באב נחרב בית המקדש ונתבטלו הקרבנות, אבל עכשיו באדר חוזרים הקרבנות בחזרה, שקונים קרבנות בשקלים, לכן מרבין בשמחה. כי חוזר הכל, ונהפוך הוא.

לכן צריך חזק בכל הכוחות שלנו שנשתדל בכל הכוחות להפוך את הכל, ואיך זה? על ידי השמחה! כי כשאדם יודע שהכל ממנו יתברך, יכול להגיע ל"משנכנס אדר מרבים בשמחה", בשמחה"ה זה ראשי תיבות: הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. הכל מהשמים, הכל בידו, הוא מוליך את העולם. זה דבר גדול שאנחנו נשריש את זה.

והחכמה להיות שמח גם כשרואים את כל הבעיות ואת כל מה שמסביב, שבכל זאת אדם יקח את הכל בשמחה, אם אדם זוכה להיות שמח עכשיו בחודש אדר, תמשיך לו השמחה לכל ימות השנה. "בשמחה"ה זה גימטריא "שנה", כי יש לזה כח להמשיך את השמחה לכל השנה.

ועכשיו הימים האלה, זה ימי הכנה זה החודש אשר נהפך להם מאבל ליום טוב, זה הזמן המסוגל הכי הרבה שאדם יכול להפוך את הכל. אז צריך חזק חזק לשתום את הפה של המקטרגים. והנה עם ישראל פעמיים בשנה צמים ואוכלים, בפורים אנחנו קודם צמים תענית אסתר, אחר כך אוכלים ביום כיפורים עושים הפוך, בתשעה בתשרי קודם אוכלים אחר כך צמים, למה? זה כדי לשתום את הפה של המקטרג. ביום פורים אומר תראה אלה אחרי שצמו התחילו לאכול,

ידוע שהשטן לא שולט ביום הכיפורים, והרמז לזה הוא ש"השט"ן" עולה בגימטריא 364, ובשנה יש 365, השטן הוא גימטריא פחות יום ממספר ימות השנה, כי יש יום אחד שהוא לא שולט השטן, שזה יום הכיפורים, לכן התפילות עולות, ואין בעיות.

ואומר הרב'ה מערלוי, שבשנה מעוברת שיש חודש נוסף עוד 30 יום, אם כן יוצא שבכל החודש הזה השטן לא שולט, כי זה מעבר לגימטריא שלו. ולכן בחודש הזה, חודש השלוש עשרה, יש כח גדול בעם ישראל, "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם".

אולם למעשה, לכאורה החשבון הזה לא מדויק, כי הלא יש שנ"ד ימי הלבנה, ושס"ה ימי החמה. ומספר ימי החמה הם לעולם 365, ורק כיון ששנת חמה היא גדולה יותר 12 חודשי לבנה, לכן מוספים את חודש העיבור בשנה מעוברת. אבל הגימטריא של "השטן" היא לפי שנת חמה. אבל בכל זאת, בשביל דרשה, בשביל סודות זה טוב... אנחנו מקבלים את זה שיש כוח מיוחד בחודש הזה.

אתם יודעים, "אדר שני" עולה בגמטריא "משיח בן יוסף". מה הפירוש? לעתיד לבוא, בפסח נגאלים, ולפני פסח יש מלחמת גוג ומגוג, וצריך להתפלל שמשו"ח בן יוסף לא ימות במלחמה הזאת. ובאדר השני יש כח להציל את משיח בן יוסף להתפלל שלא ימות באדר השני.

החודש אדר השני הוא החודש האחרון של החודשים, כי מתחילים למנות את החודשים מניסן, ניסן אייר וכו', כי על ניסן נאמר: "החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה". והנה יש י"ב צרופי הוי"ה, ובכל ראש חודש מכוונים בצירוף אחר. אבל עכשיו בראש חודש אדר השני שהוא החודש השלוש עשרה, הוא כולל את כל הצירופים. כשאתה אומר "ברוך אתה ה' מקדש ישראל וראשי חודשים" אתה מכוון את כל הי"ב צירופים, כי החודש האחרון הוא כולל את הכל.

הכל הולך אחר החתום - חודש אדר שני

ומה הענין בחודש הזה שיש בו כל הצירופים? כי הכל הולך אחר החתום, איך שאנחנו מתנהגים בחיתום השנה, הכל הולך אחריו. וזה המעלה של חודש אדר השני שהכל הולך עכשיו אחריו לכן זה דבר גדול ימי הפורים, קימו וקבלו היהודים, "קיימו למעלה - מה שקבלו למטה" שגם למעלה זה ימים גדולים, לכן זה דבר גדול מאד. כי יש כח להגיע ל"ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם", יש בחודש הזה כח להגביר את מידת החסד. ומשמיי מרחמים עלינו שישלטו היהודים המה בשונאיהם.

מרדכי גימטריא ורב חסד, יש חסד ויש רב חסד, הבחינה של "רב חסד" זה התעוררות של שלוש עשרה מידות של רחמים, זה מזל דגים, דגים - זה י"ג מידות של רחמים,

התורמים יזכרו גם בתפילה מיוחדת בתענית אסתר

כמידי שנה בשנה ניתן להעביר את מעות 'זכר למחצית השקל' עבור פעילות והפצת התורה שע"י ישיבתינו (ערך המחצית השקל 30 ש"ח).

שמות התורמים ובקשותיהם יעברו למו"ר ועט"ר המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א!

חייגו עכשיו: 02-624-9000

באחד באדר משמיעין על השקלים זכר למחצית השקל

חשב אחשוורוש איך זה יכול להיות שיהודי
ימלוך אחריו? כנראה שהיהודים יעשו איתי מלחמה,
וכמו שאמר פרעה, "ונלחם בנו ועלה מן הארץ", הם באמת
יש להם את הכוח הזה, היהודים האלה. אז לכן הוא חיפש
מה לעשות, והנה בא המן. מיד נתן לו את הטבעת כדי שיזדרז
לקיים את הגזירה.

ורק כאשר אסתר אמרה לו "כי נמכרנו אני ועמי", אז הוא
הבין שהיא יהודיה, אז הכל התהפך, כי היהודי שימלוך זה
בנו. לכן נהפך ליבו, אבל עד אז "ויסר המלך את טבעתו", איך
אמרו רבותינו? **גדולה הסרת טבעת יותר ממ"ח נביאים ושבע
נביאות שנתנבאו לישראל**, כולם לא החזירו אותם למוטב, רק
הסרת הטבעת הזאת... מה נעשה? ה' יעזור.

אבל מי יכול להשמיד את עם ישראל, אף אחד בעולם לא.
איך כתוב במדרש? **משל לעוף אחד שהיה לו קן על שפת הים**,
עלה הים והציף לו את הקן שלו. מה היה עושה? רצה לנקום
בים... והיה מתחיל ממלא את הפה שלו מים מהים ושופך
בחוק, אמרו לו מה אתה עושה? והוא אומר: "הים הזה הציף
לי את הקן שלי, את הילדים שלי, אני ארוקן אותו..." טיפש
כזה, הוא רוצה לרוקן את הים, ועוד במקור שלו... אומרים לו
שוטה שבעולם, מה זה יעזור לך?

אותו דבר המן, ויבקש המן להשמיד את כל היהודים,
אומר לו הקב"ה אני רציתי להשמיד אותם לא יכולתי, אתה
רוצה להשמיד אותם? **"ויאמר להשמידם, לולי משה בחירו"**
אתה רוצה להשמיד? איפה הראש שלך, **טיפש מטופש**, בעולם
אי אפשר להשמיד את עם ישראל, כך נשבעתי להם.

"לחסל אותו זה לא הבעיה..."

כאשר שמעו את הגזירה הזאת, איזה בכיות היו? אמרו
לאסתר המלכה, ישב מרדכי בלבוש שק בשער המלך, היה יושב
ובוכה. וקודם לכן, מה עשה הקב"ה? הקדים רפואה למכה,
בשעה שישב מרדכי בשער המלך שמע, מה שאלה שני הטרססים
האלה, שני שומרי הסף, מה הם מבקשים לעשות, לשלוח יד
במלך אחשוורוש, ומייד הוא הגיד את זה לאסתר המלכה, זה
הכל הכנות בשביל הישועה.

ומרדכי לא עוזב את שקו ותעניתו, **"ותשלח אסתר בגדים
להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קיבל"**. למי היא
קראה? להתך! למה לא קיבל? כי אסתר התכוונה לומר למרדכי
אתה ניצוץ של משה והמן הרשע הוא גלגול המצרי שהרגת אותו
במצרים, באיזה שם הרגת את המצרי? בשם כה"ת שהוא אמר
שם והרג אותו, והשם הזה זה **הת"ך ה' ת' כ'**, לכן היא קראה
אסתר **להתך** השם הקדוש הזה, ותצוהו על מרדכי, אומרת לו
לך תכה אותו בשם הזה את המן הזה ונגמור!

אמר לה מרדכי, אם נהרוג אותו, יבוא רשע חדש, זה לא
הבעיה הזאת, זה בן בנו שקרה ונזדמן לו, **"ויספר מרדכי את
כל אשר קרהו"**, נתקררו בעבודת ה', נהיו אדישים, איך שותים
יין בכלי בית המקדש. איך עושים דבר כזה? זה עוונות! לחסל
את הגוי אפשר ברגע, אבל זה לא הבעיה. הבעיה האמתית היא
שצריך לחזור בתשובה. צריך לחזור בתשובה, ואז הכל הולך
לבד. ואז אמר לה מרדכי: אני רוצה שתכנסי למלך.

שר התורה עומד וצווח

ואסתר אמרה **"צומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו
שלושת ימים, לילה ויום, גם אני ונערותי נצום"**

לכן ביום כיפור קודם אוכלים אחר כך צמים. ואם
המקטרג אומר ביום הכיפורים תראה הם צמים אחרי
שאכלו, יש לנו את תענית אסתר שקודם צמים ואחר כך
אוכלים. איך כתוב? **"והסר השטן מלפנינו ומאחרינו"**. ה'
יעזור שלא יהיה שום קטרוג על עם ישראל.

קח בחינם וכמה שיותר מהר!

ונדבר קצת מענייני המגילה: הצרה הגדולה שהיתה בימי
אחשוורוש והמן הרשע, היתה **צרה שאין כמותה**, אבל מצד שני
היתה **ישועה גדולה**. הגמרא אומרת אין מי שיודע לספר לשון
הרע כמו המן הרשע. היה לו פה, מה זה עיתונאי... אוי ואבוי
איזה פה רע... אוי ואבוי... מה הוא אמר לאחשוורוש? "ישנו
עם אחד ודתיים שונות, ואת דתי המלך אינם עושים ולמלך
אין שווה להניחם, למה? כל הזמן אוכלים שותים, אומרים
שה"י פה"י - שבת היום, פסח היום, עושים להם חנגאות, כל
שבוע חייב להיות שבת, באמצע יש להם ברית מילה, יש להם
חתונות, סיומי מסכת, יש להם חגים, כל מיני חגים ממציאים,
כל הזמן אוכלים, כל הזמן עושים חופשים, אין עבודה... לא
מכניסים לך מיסים".

וממשיך המן: "עכשיו תראה, אם נפל להם זבוב לתוך כוס
של יין, הם מוציאים את הזבוב סוחטים ושותים את היין, אבל
אם אתה תגע רק בכוס של היין של אחד מהם, הוא ישפוך את
כל היין, וישטוף את הכוס שלש ארבע פעמים... כי בעיניהם
אתה פחות מזבוב".

אמר המן לאחשוורוש, בוא נגזור עליהם כליה, אמר לו
אחשוורוש: "אני מפחד, כי ראית מה שעשה הקב"ה לפרעה,
מה עשה לסיסרא מה שעשה לסנחריב, אני מפחד מהם", אמר
לו המן: "לא לא, כל אותם הדברים היו כשהיה בית המקדש
קיים, עכשיו הוא כועס עליהם". וזה מה שנאמר **"ישנו עם
אחד"**, ישן לו האלוה שלהם, אתה לא רואה? אין בית המקדש!
ואז ישב איתו והסביר לו בעולמות העליונים, שכאשר אין בית
המקדש, זה שונה. ובאמת הוא צודק, עכשיו יש דורמיטא לפי
הכוונות ובאמת זה כך.

רבותינו אומרים שאחשוורוש היה שונא את היהודים יותר
מהמן הרשע, כי היה מוכן לתת לו את הטבעת לעשות הכל,
כתוב בגמרא, משל למה הדבר דומה, שני בני אדם היה להם
שדות, אחד היה לו בעיה, היה לו **בור**, אחד היה לו בעיה כי
היה לו **הר של חול**, באמצע השדה, הוא לא היה צריך אותו,
נפגשו שניהם, זה אומר אני רוצה לקנות ממך את כל החול,
ובעל ההר אומר קח את הכל במתנה! אני לא רוצה, אתה
רוצה לכסות? אני רוצה לפנות! קח בחינם, כמה שיותר מהר...
ככה המן ואחשוורוש, המן מציע לו עשרת אלפים ככר
כסף, ואחשוורוש אומר: "עזוב, הכסף נתון לך, תעזוב כסף,
רק תגמור את העבודה".

ניסיון לנקמה בדרך מקורית

ומדוע באמת אחשוורוש היה שונא גדול של עם ישראל?
אומר **רבי יונתן אייבשיץ**, שהם היו מתייעצים הרבה עם החוזים
בכוכבים, ככה זה היה דרך המלכים, מפחדים, תמיד מתייעצים,
ואחשוורוש לא היו לו בנים, ושאל את החוזים מי ימלוך
אחריו, אמרו לו החוזים בכוכבים, אנחנו אומרים לך, תדע
לך מי שימלוך אחריו אנחנו אומרים לך זאת בודאות
זה יהיה יהודי.

איך הם מדברים בלשון טרסיים והם אמרו לשים סם הלילה במלך והוא ישן, ותשימי לב, ואז שמו לב ונתנו להם לשתות והם מתו, הם שמו לו סם. אומר המלך: "מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה", אמרו לו הנערים שם, "לא נעשה עמו דבר".

אולי ניתן לו איזה כפר?

והנה באותו לילה, הלך המן בעצת זרש כלבתא אשתו, וכל היועצים שלו ובניו, הם יעצו ביניהם להכין עץ גבוה חמישים אמה ולאמר למלך לתלות את מרדכי עליו, הכינו את העץ, ואז בא המן הרשע, והוא בא בבוקר השכם, כשהמלך מתייעץ איתם בדיוק מה לעשות עם מרדכי, אומר כן, מי זה בחצר, אני רואה שאתם כולכם מסתכלים שם... אני שומע את הנעלים הגדולות שלו... [הוא היה קמפן, שם ברזלים שם...] "מי זה מפריע באמצע הלילה?" אומרים: "המן בא", ויאמר המלך "יבוא", נבל מנובל כל הלילה רצה להרוג אותי, איזה סיוטים היה לי, איזה בעיות, איזה פחדים...

אומר לו המלך, מה לעשות לאיש אשר המלך חפץ ביקרו, ויאמר המן בליבו, למי יחפוץ המלך לעשות יקר יותר ממני? איש אשר המלך חפץ ביקרו, יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך. ראית איזה גאוה היה לו? וסוס אשר רכב עליו המלך, ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו, וירכיבוהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו.

עכשיו תארו לכם איזה נס זה, אם המן היה מקדים, או שהמן היה מאחר, לא היה כל זה. הוא בא בדיוק ברגע שהמלך מה נעשה יקר וגדולה על זה, אמרו לא נעשה עמו דבר, אבל המן בא, ישר הוא אומר לו מה נעשה באיש אשר המלך חפץ ביקרו. זה חושב את הגאוה שלו, הוא נמצא בגבוהות, הוא ראש כל השרים. יביאו לבוש, אמר לו המלך, "מה רח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך, אל תפל דבר מכל אשר דברת" אומר מה, הכל נהפוך הוא. איזה צרה הוא נפל. פה הנה המפלה. מה זה התפילות, הבכיות התשובה של עם ישראל, הנה המפלה שלו. יש לו ברירה?

ואז המן אומר לאחשוורוש: "אולי ניתן לו מתנה אחרת? אולי נביא לו איזה כפר?", אומר לו אחשוורוש: "גם כפר תביא לו..." והמן ממשיך "אולי שהבנים שלי יעשו את זה?" אומר אחשוורוש, "גם הבנים שלך, אבל אתה בראש! שמעת!?" קח את הלבוש - אתה, אף אחד לא ניגש, ואת הסוס, כאשר דיברת, ותקח את הסוס תלך. והוא הולך לבדו. עם הלבוש ועם הסוס. עם ישראל שלחו שנים עשר אלף תינוקות, אומר לכו תלו את מרדכי היהודי, הוא לוקח אותו עכשיו ברחוב העיר. עכשיו מה, המן בא אצל מרדכי היהודי, מרדכי היהודי פחד, התחיל להתפלל לזעוק להקב"ה לא יודע מה זה רוצה לעשות לו עכשיו, עד שאומר לו תשמע מה אתם עוסקים פה, בקומץ, להקריב מנחה, זה עומר. אומר לו בא עשירית האיפה הזאת העומר הקטן, דחה עשרת אלפים ככר כסף שלי, ומה הפכתם את הכל, התפילות הבכיות, הנה זה עובד.

אתה לא היית בלך פעם?

אומר לו המן למרדכי, המלך ציוה אותי להרכיב אותך, אומר לו מרדכי אבל אני כולי מלוכלך,

כן". ובצום הזה יש דבר פלא שהרי הגזירה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, הגזירה נגזרה ב' בניסן, והיא תוכננה לביצוע בעוד אחד עשרה חודש, באדר הבא, והנה אם היו באים אצל הרב היום, מה היה אומר להם? היה אומר להם "תשמעו, בואו נעשה פסח כמו שצריך, ואחרי הפסח נתחיל לבכות נלבש שקים, נתענה, נעשה תפילות, כדי שעד חודש אדר הבא, הכל יתבטל!". אבל מרדכי ואסתר לא אמרו ככה, הם אמרו: "אין פסח השנה! אין ליל הסדר! לא שותים ארבע כוסות! לא אוכלים מצות! צמים!" "צומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים, לילה ויום וגם אני ונערותי נצום כן", כולנו, גם לבהמות לא לתת לאכול, גם לא לתינוקות. תינוק לא יינק משדי אמו, כולם יזעקו, כולם יבכו. כך היה. אין פסח. הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל, עם ישראל שרויים בצער אומות העולם בשלווה? איך זה יכול להיות?

בלילה הוא נדדה שנת המלך. מתי זה היה? ליל הסדר, נדדה שנת מלכו של עולם כביכול. מדוע? כי עם ישראל תמיד בליל הסדר יושבים מספרים בשבחים של הקב"ה, והנה באותו ליל הסדר, אף אחד לא סיפר, אומר הקב"ה מה קורה פה? אומרים לו מלאכי השרת, בא תראה כולם בוכים זועקים, בא תראה, עשרים ושתים אלף תינוקות של בית רבן כולם קשורים בחבלים איך הם זועקים אליך.

ושר התורה עומד צוות, "רבנו של עולם תורה מה תהא עליה", מלאכי שלום מר יבכיו, הוא רואה כולם לובשים שקים, המלאכים, כולם, אומר מה קרה? אומר: "לא ראית את הגזרה של המן הרשע?"

"זה לא נורמלי העסק הזה הלילה!"

מיד, מה קרה? "בלילה הוא נדדה שנת המלך", שנת מלכו של עולם, מה קורה, עכשיו נלך פה, זה הכל הולך עם אחשוורוש פה למטה, נדדה שנת המלך אחשוורוש, רוצה להרדם, לא יכול להרדם, למה? כי למעלה מסדרים את העניינים, הוא רוצה להרדם הנבל הזה, רוצה להרדם, לא יכול.

כל פעם שהיו נעצמות לו העיניים, רוצה להירדם, מה היה קורה? היו מביאים לו בחלום דברים קשים. הוא רואה בחלום את המן לוקח את החרב רוצה להרוג אותו, רודף אחריו והוא צועק הצילו הצילו והוא מתעורר מזה, ועוד הפעם ישן, עוד הפעם רגע אחד, עוד הפעם בא המן הרשע עם הילדים שלו עם כולם רוצה להרוג אותו... הוא צועק "הצילו..." אומר אחשוורוש "זה לא נורמלי העסק הזה הלילה, מתנכלים אלי להרוג אותי ואני לא יודע, כנראה היה מישהו שעשה לי טובות, ולא שילמתי לו על זה".

"ויאמר להביא את ספר הזכרונות והיו נקראים לפני המלך", הסופר של אחשוורוש היה בנו של המן, והוא היה רואה שכתוב בספר את המעשה של בגתן ותרש שמרדכי לא קיבל שכרו. והוא היה הופך את העמוד הזה לדף אחר כדי שלא יראו את המעשה הזה, ובא מלאך והיה מחזיר, עד שהסופר מחק את הכיתוב, ובא מלאך וכתב לו בחזרה...

וימצא כתוב מה שהיה עם בגתן ותרש שני סריסי המלך, שבקשו לשלוח יד במלך אחשוורוש לשים סם המות, ומרדכי היהודי קרא לאסתר המלכה ואמר לה בואי תשמעי, אני שמעתי אותם הם חושבים שאני לא יודע את השפה שלהם, ואני יודע שפות שבעים לשון שמעתי

אומר, לפי דבריו מי יותר גדול? פורים יותר מיום כיפור!!! כי יום כיפור מעלתו היא שהוא כמו פורים! עד כדי כך! יש כח גדול בפורים להפוך הכל. כל כך זה חשוב מאד.

מכה מצד אחד ומרפא מצד אחר

ואיזה מיתוק הדינים ואיזה גזירות שהיה הקב"ה איך אנחנו אומרים בברכה, האל הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והנפרע לנו מצרינו - **חמש פעמים 'נו'**, שהקב"ה מכה בהם את הרשעים ומרפא בהם את עם ישראל. מה הכוונה? רבינו האר"י כתב שיש חמש גבורות קשות, ונקראים **מנצפ"ך**, זה האותיות הסופיות, וסדרן הוא **כמנפ"ץ**. [זה נקרא בלשון המקובלים מנצפ"ך] כמה זה עולה? **פ"ד** דינים - מאתיים שמונים, מאתיים שמונים לחלק לחמש - זה יוצא חמישים ושש, נ"ו. זה חמש גבורות קשות, תחלק אותם לחמש, האל הרב את ריבנו והדן את דיננו.

בדרך כלל הקב"ה משתמש להנהיג את העולם, אי אפשר הכל חסד, צריך קצת דין. הדין מוציא רק נ"ו אחד בראש השנה ובכך תן פחדך ה' אלוקיני - פחדך עולה מאה ושתים עשרה - פעמיים נ"ו, מאה ושתים עשרה, עוד נ"ו אחד בשביל פחד שאדם יחזור בתשובה, תן פחדך ה' אלקינו על כל מה שבראת, תן פחד, תן פחדך ה' אלקינו.

בזמן אלישע הנביא היו אנשי יריחו סובלים מאוד כי היו צריכים לקנות מים מבחוץ, אמנם היה להם מעיין של מים אבל המים מרים במעיין הזה, אי אפשר לשתות אותם. הם פנו לאלישע, אמרו לו: "דחילק, יש ארבעים ושתים נערים, שהם מספקים לנו מים, כל פעם מעלים לנו את המחירים ועולה הרבה כסף, בוא, שמענו אתה נביא גדול של הקב"ה תרפא לנו את המים". אמר להם: "אין בעיה, תביאו לי צלוחית", הביאו לו צלוחית, כתב מה שכתב שם את זה בתוך המים, נרפאו המים, נהיה מים מתוקים! הקב"ה ריפא, שם גם המכה וגם הרפואה, הקב"ה מצד הזה מכה ומצד הזה מרפא.

עכשיו אנחנו מבקשים מהקב"ה שיעמוד לנו לכל עמו ישראל, תן לאוייבים מכות, ואנחנו חוזרים בתשובה, רוצים ללכת בדרכי ה', ה' ילחם לכם ואתם תחרישון, שהכל יהיה בידו, ונהפוך הוא לטובה ולברכה.

ונברך את כל המאזינים דרך רדיו מורשת, ודרך הלווין, ודרך קול ברמה, ערוץ אלפיים, כל אלה שמשדרים את השיעור, וכל השומעים והמאזינים, וכל הקרואים את השיעור דרך העלון מלכא דעלמא יברך יתכון יזכה יתכון, לא לשכוח... מחצית השקל... בעז"ה זה הכסף ילך לפיות של תלמידי חכמים, אז שיתנו מחצית השקל זכר למחצית השקל. מלכא דעלמא יברך יתכון ויזכה יתכון בבריאות ובשמחה וכן יהי רצון ונאמר אמן.

כל הראש לא סיפרתי, הכל לבוש שק, יש לי עפר ואפר על הראש, לא יפה אני אלבש לבוש מלכות כזה מפואר על לכלוך? אני צריך ללכת למרחץ. מה עשתה אסתר? סגרה את כל בתי המרחץ, אומר לו: טוב צריך להביא בלן, אומר לו: לא, **אתה! אתה לא היית בלן בכפר חרצום?** אתה היית ספר! היית בלן! מי אתה בכלל? לא היתה בררה, לקח אותו לבית מרחץ, והיה רוחץ אותו והיה מלביש אותו מסדר לו, עכשיו מרדכי לא היה לו כח כי היה בצום, אין לו כח לעלות על הסוס, זה סוס של המלך, זה גבוה. היה חייב להיות כמו **כלב על ארבע**, ומרדכי נתן לו וואחאד על הראש גם כן, והמן אומר לו אבל כתוב "בנפול אויביך אל תשמח"? אומר לו: "זה רק לגבי אויב יהודי, אבל אתה רשע מרושע, ואתה על במותימו תדרוך".

אף אחד לא האמין שזה מרדכי שיושב על הסוס, הבת שלו ראתה מרחוק, איזה ילדים מלווים את כל הסוס הזה, מה זה שירה זמרה? חשבה שזה אבא שלה למעלה, וזה שלוקח זה כנראה מרדכי... היה לה עביט של השירותים, כל הלכלוך, ממש ככה, על הראש של אבא שלה, כשראתה ביתו שזה אבא שלה, נפלה מן הגג ומתה, ועוד כהנה וכהנה.

מרדכי חזר לשקו, הוא לא עוזב את התפילה, עד שלא יראה את **הישועה, שהתבטלה הגזירה**, ולבינתים: "ויבהילו" להביא את המן, הוא נכנס ככה לבית, אוי ואובוי, מה אומרים לו? "**אם מזרע היהודים מרדכי, כאשר החילות לנפול לפניו, לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו**". ואז הביאו אותו למשתה שעשתה אסתר המלכה. אבל אי אפשר לשבת, איזה ריח? אבל המלך קבע, אין ברירה.

בינתיים המלך שומע שיש בעיות בגינה, אומרים לו: "כורתים את העצים", מי אלה? "הבנים של המן, כורתים עצים". המלך יצא לראות. בינתיים בא המן, דיבר עם אסתר ונפל על המיטה אשר אסתר עליה, אומר לו: "טיפש מטופש, הגם לכבוש המלכה עמי בבית?" **הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו**.

מי יותר גדול: כיפור או פורים?

בקיצור, הקב"ה עשה ישועה שאין כמותה, לעם ישראל, פלאי פלאות, שהכל התהפך לטובה ולברכה. כל זה בזכות מה זה? **בכוח התשובה, והמעשים הטובים! עוד לא התחלנו לדבר על פורים, אבל בעזרת ה' עוד נדבר, [יש לנו עוד שיעור אחד, לפני פורים, שבוע הבא, כי יום ראשון אחריו זה כבר פורים. אז יש לנו עוד שיעור אחד].**

אם נשב לדרוש כל הזמן זה לא יגמר. אבל יש מה עשה ה' יתברך איתנו, איזה דבר. איזה ישועה. אין כמו יום הפורים האלה. כתוב בזוהר הקדוש על יום כיפור "**כי יום כיפורים הוא לכם**" מה זה "כיפורים" כמו פורים, כ-פורים. ככה הוא

כל הפושט נותנין לו!

ניתן להעביר מעות מתנות לאביזנים שיחולקו בו ביום בתכלית ההידור ע"י מו"ר שליט"א שמות התורמים יכנסו אל הקודש פנימה להושיע בכל הישועות | 02-624-9000

מתנות לאביזנים

